

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 648/2016-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. augusta 2015 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod spisovými značkami: Rvp 10267/2015, Rvp 10269/2015, Rvp 10270/2015, Rvp 10271/2015, Rvp 10272/2015, Rvp 10273/2015, Rvp 10274/2015, Rvp 10275/2015, Rvp 10276/2015, Rvp 10277/2015, Rvp 10278/2015, Rvp 10279/2015, Rvp 10280/2015, Rvp 10281/2015, Rvp 10282/2015, Rvp 10283/2015, Rvp 10715/2015, Rvp 10716/2015, Rvp 10717/2015, Rvp 10718/2015, Rvp 10719/2015, Rvp 10720/2015, Rvp 10721/2015, Rvp 10722/2015, Rvp 10723/2015, Rvp 10724/2015, Rvp 10987/2015, Rvp 10988/2015, Rvp 10989/2015, Rvp 10990/2015, Rvp 10991/2015, Rvp 10992/2015, Rvp 10993/2015, Rvp 10994/2015, Rvp 10995/2015, Rvp 10996/2015, Rvp 10997/2015, Rvp 10998/2015, Rvp 10999/2015, Rvp 11000/2015, Rvp 11001/2015, Rvp 11002/2015, Rvp 11003/2015, Rvp 11004/2015, Rvp 11005/2015, Rvp 11006/2015, Rvp 11007/2015, Rvp 11008/2015, Rvp 11009/2015, Rvp 11010/2015, Rvp 11011/2015, Rvp 11012/2015, Rvp 11013/2015, Rvp 11014/2015, Rvp 11015/2015, Rvp 12046/2015, Rvp 12047/2015, Rvp 12048/2015, Rvp 12049/2015, Rvp 12206/2015, Rvp 12207/2015, Rvp 12839/2015, Rvp 12840/2015, Rvp 12841/2015, Rvp 13012/2015, Rvp 13013/2015, Rvp 13014/2015, Rvp 13015/2015, Rvp 13085/2015, Rvp 13086/2015, Rvp 13087/2015, Rvp 13088/2015, Rvp 13089/2015, Rvp 13090/2015, Rvp 13091/2015, Rvp 13092/2015, Rvp 13093/2015, Rvp 13094/2015, Rvp 13529/2015, Rvp 13530/2015,

Rvp 13531/2015, Rvp 13751/2015, Rvp 13600/2015, Rvp 13601/2015 a Rvp 13602/2015 vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie uzneseniami Okresného súdu Prievidza sp. zn. 16 Er 2389/2014 z 1. októbra 2014, sp. zn. 9 Er 3430/2014 z 13. októbra 2014, sp. zn. 15 Er 2761/2014 z 9. októbra 2014, sp. zn. 9 Er 3152/2014 z 2. októbra 2014, sp. zn. 9 Er 3455/2014 z 25. septembra 2014, sp. zn. 9 Er 3438/2014 z 10. októbra 2014, sp. zn. 9 Er 3445/2014 zo 7. októbra 2014, sp. zn. 9 Er 2740/2014 z 2. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 3269/2014 z 3. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 3288/2014 z 1. októbra 2014, sp. zn. 9 Er 2749/2014 z 29. septembra 2014, sp. zn. 9 Er 3268/2014 z 24. októbra 2014, sp. zn. 9 Er 3259/2014 z 1. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 3282/2014 zo 17. septembra 2014 a sp. zn. 9 Er 2751/2014 z 26. septembra 2014, sp. zn. 15 Er 2758/2014 z 9. októbra 2014, sp. zn. 15 Er 2753/2014 z 8. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 3459/2014 zo 6. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 3260/2014 zo 17. septembra 2014, sp. zn. 16 Er 3285/2014 z 30. septembra 2014, sp. zn. 9 Er 3450/2014 z 10. októbra 2014, sp. zn. 9 Er 3287/2014 zo 26. septembra 2014, sp. zn. 15 Er 3264/2014 z 9. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 2949/2014 z 30. septembra 2014, sp. zn. 16 Er 2937/2014 z 30. septembra 2014, sp. zn. 16 Er 3271/2014 z 30. septembra 2014, sp. zn. 15 Er 2751/2014 z 8. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 3464/2014 z 8. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 3460/2014 zo 14. októbra 2014, sp. zn. 9 Er 3458/2014 z 10. októbra 2014, sp. zn. 9 Er 2739/2014 z 26. septembra 2014, sp. zn. 9 Er 3262/2014 z 2. októbra 2014, sp. zn. 15 Er 3271/2014 z 13. novembra 2014, sp. zn. 16 Er 3278/2014 z 26. septembra 2014, sp. zn. 15 Er 3113/2014 z 19. novembra 2014, sp. zn. 16 Er 2787/2014 z 29. septembra 2014, sp. zn. 16 Er 3450/2014 zo 7. októbra 2014, sp. zn. 9 Er 3434/2014 z 13. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 3267/2014 z 30. septembra 2014, sp. zn. 16 Er 3273/2014 z 30. septembra 2014, sp. zn. 9 Er 2783/2014 z 30. septembra 2014, sp. zn. 15 Er 3274/2014 z 9. októbra 2014, sp. zn. 15 Er 3264/2014 z 9. októbra 2014, sp. zn. 15 Er 3287/2014 z 10. októbra 2014, sp. zn. 15 Er 2938/2014 z 3. novembra 2014, sp. zn. 15 Er 3445/2014 z 19. novembra 2014, sp. zn. 9 Er 2748/2014 z 24. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 3268/2014

zo 17. septembra 2014, sp. zn. 15 Er 2945/2014 z 13. novembra 2014, sp. zn. 9 Er 3295/2014 zo 6. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 3263/2014 z 1. októbra 2014, sp. zn. 9 Er 3274/2014 z 1. októbra 2014, sp. zn. 15 Er 3291/2014 z 19. novembra 2014, sp. zn. 16 Er 3449/2014 z 5. decembra 2014, sp. zn. 16 Er 3264/2014 zo 17. septembra 2014, sp. zn. 16 Er 3453/2014 zo 6. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 2792/2014 z 3. septembra 2014, sp. zn. 9 Er 3456/2014 z 10. októbra 2014, sp. zn. 9 Er 3453/2014 z 3. októbra 2014, sp. zn. 15 Er 3459/2014 z 19. novembra 2014, sp. zn. 16 Er 3454/2014 z 2. októbra 2014, sp. zn. 15 Er 2749/2014 z 8. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 3155/2014 z 1. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 3280/2014 zo 17. septembra 2014, sp. zn. 16 Er 3287/2014 zo 6. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 2950/2014 z 8. septembra 2014, sp. zn. 16 Er 2749/2014 z 1. októbra 2014, sp. zn. 15 Er 3455/2014 z 18. novembra 2014, sp. zn. 9 Er 2742/2014 z 24. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 2751/2014 zo 16. júla 2014, sp. zn. 15 Er 3154/2014 z 9. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 3297/2014 z 3. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 2938/2014 z 10. septembra 2014, sp. zn. 9 Er 3442/2014 z 13. októbra 2014, sp. zn. 9 Er 3265/2014 z 25. septembra 2014, sp. zn. 15 Er 3279/2014 z 10. októbra 2014, sp. zn. 15 Er 3261/2014 zo 16. júla 2014, sp. zn. 15 Er 3257/2014 z 13. novembra 2014, sp. zn. 16 Er 3462/2014 z 8. októbra 2014, sp. zn. 15 Er 3449/2014 z 18. novembra 2014, sp. zn. 15 Er 3281/2014 z 13. novembra 2014, sp. zn. 9 Er 3277/2014 z 1. októbra 2014, sp. zn. 16 Er 2789/2014 z 29. septembra 2014, sp. zn. 16 Er 3112/2014 z 18. septembra 2014, sp. zn. 16 Er 2941/2014 z 29. septembra 2014 a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, ako aj uzneseniami Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 11 CoE 53/2015 z 5. mája 2015 (Rvp 10267/2015), sp. zn. 23 CoE 428/2014 z 28. apríla 2015 (Rvp 10269/2015), sp. zn. 17 CoE 23/2015 z 15. apríla 2015 (Rvp 10270/2015), sp. zn. 23 CoE 442/2014 zo 6. mája 2015 (Rvp 10271/2015), sp. zn. 13 CoE 33/2015 z 5. mája 2015 (Rvp 10272/2015), sp. zn. 23 CoE 443/2014 z 30. apríla 2015 (Rvp 10273/2015), sp. zn. 23 CoE 445/2014 z 30. apríla 2015 (Rvp 10274/2015), sp. zn. 16 CoE 509/2014 z 28. apríla 2015 (Rvp 10275/2015), sp. zn. 23 CoE 424/2014 z 30. apríla 2015 (Rvp 10276/2015), sp. zn. 23 CoE 435/2014 zo 6. mája 2015 (Rvp 10277/2015), sp. zn. 11 CoE 33/2015 z 28. apríla 2015 (Rvp 10278/2015), sp. zn. 2 CoE 20/2015 zo 23. apríla 2015 (Rvp 10279/2015), sp. zn. 8 CoE 1/2015 zo 7. mája 2015 (Rvp 10280/2015), sp. zn. 8 CoE 492/2014 zo 7. mája 2015 (Rvp 10281/2015), sp. zn. 11 CoE 32/2015 z 28. apríla 2015 (Rvp 10282/2015), sp. zn.

2 CoE 27/2015 z 23. apríla 2015 (Rvp 10283/2015) sp. zn. 16 CoE 23/2015 z 5. mája 2015 (Rvp 10715/2015), sp. zn. 4 CoE 21/2015 z 30. apríla 2015 (Rvp 10716/2015), sp. zn. 19 CoE 42/2015 z 23. apríla 2015 (Rvp 10717/2015), sp. zn. 4 CoE 52/2015 z 30. apríla 2015 (Rvp 10718/2015), sp. zn. 23 CoE 441/2014 zo 6. mája 2015 (Rvp 10719/2015), sp. zn. 4 CoE 75/2015 z 30. apríla 2015 (Rvp 10720/2015), sp. zn. 4 CoE 31/2015 z 30. apríla 2015 (Rvp 10721/2015), sp. zn. 19 CoE 24/2015 z 23. apríla 2015 (Rvp 10722/2015), sp. zn. 19 CoE 18/2015 z 23. apríla 2015 (Rvp 10723/2015), sp. zn. 19 CoE 22/2015 z 23. apríla 2015 (Rvp 10724/2015), sp. zn. 5 CoE 83/2015 zo 14. mája 2015 (Rvp 10987/2015), sp. zn. 2 CoE 40/2015 z 21. mája 2015 (Rvp 10988/2015), sp. zn. 16 CoE 38/2015 z 12. mája 2015 (Rvp 10989/2015), sp. zn. 4 CoE 19/2015 z 30. apríla 2015 (Rvp 10990/2015), sp. zn. 4 CoE 33/2015 z 30. apríla 2015 (Rvp 10991/2015), sp. zn. 17 CoE 5/2015 z 29. apríla 2015 (Rvp 10992/2015), sp. zn. 13 CoE 85/2015 z 19. mája 2015 (Rvp 10993/2015), sp. zn. 13 CoE 42/2015 z 25. mája 2015 (Rvp 10994/2015), sp. zn. 5 CoE 81/2015 zo 14. mája 2015 (Rvp 10995/2015), sp. zn. 13 CoE 58/2015 z 25. mája 2015 (Rvp 10996/2015), sp. zn. 23 CoE 40/2015 z 11. júna 2015 (Rvp 10997/2015), sp. zn. 16 CoE 82/2015 z 8. júna 2015 (Rvp 10998/2015), sp. zn. 16 CoE 52/2015 z 8. júna 2015 (Rvp 10999/2015), sp. zn. 6 CoE 57/2015 z 28. apríla 2015 (Rvp 11000/2015) sp. zn. 13 CoE 34/2015 z 25. mája 2015 (Rvp 11001/2015), sp. zn. 23 CoE 31/2015 z 11. júna 2015 (Rvp 11002/2015), sp. zn. 4 CoE 31/2015 z 30. apríla 2015 (Rvp 11003/2015), sp. zn. 13 CoE 87/2015 z 19. mája 2015 (Rvp 11004/2015), sp. zn. 17 CoE 27/2015 z 29. apríla 2015 (Rvp 11005/2015), sp. zn. 11 CoE 82/2015 z 20. mája 2015 (Rvp 11006/2015), sp. zn. 17 CoE 19/2015 z 29. apríla 2015 (Rvp 11007/2015), sp. zn. 3 CoE 367/2014 z 29. mája 2015 (Rvp 11008/2015), sp. zn. 13 CoE 89/2015 z 19. mája 2015 (Rvp 11009/2015), sp. zn. 2 CoE 33/2015 z 28. mája 2015 (Rvp 11010/2015), sp. zn. 13 CoE 54/2015 z 25. mája 2015 (Rvp 11011/2015), sp. zn. 3 CoE 364/2014 zo 29. mája 2015 (Rvp 11012/2015), sp. zn. 11 CoE 83/2015 z 20. mája 2015 (Rvp 11013/2015), sp. zn. 6 CoE 52/2015 z 11. mája 2015 (Rvp 11014/2015), sp. zn. 3 CoE 360/2014 z 10. júna 2015 (Rvp 11015/2015), sp. zn. 16 CoE 492/2014 z 15. júna 2015 (Rvp 12046/2015), sp. zn. 16 CoE 503/2014 z 15. júna 2015 (Rvp 12047/2015), sp. zn. 6 CoE 73/2015 z 19. mája 2015 (Rvp 12048/2015), sp. zn. 2 CoE 59/2015 z 9. júna 2015 (Rvp 12049/2015), sp. zn. 4 CoE 85/2015 z 22. mája 2015 (Rvp 12206/2015), sp. zn. 16 CoE 500/2014 z 15. júna 2015 (Rvp 12207/2015), sp. zn.

23 CoE 23/2015 z 3. júla 2015 (Rvp 12839/2015), sp. zn. 6 CoE 82/2015 z 30. júna 2015 (Rvp 12840/2015), sp. zn. 6 CoE 78/2015 z 30. júna 2015 (Rvp 12841/2015), sp. zn. 8 CoE 495/2014 z 25. júna 2015 (Rvp 13012/2015), sp. zn. 8 CoE 505/2014 z 25. júna 2015 (Rvp 13013/2015), sp. zn. 2 CoE 60/2015 z 9. júla 2015 (Rvp 13014/2015), sp. zn. 2 CoE 86/2015 z 9. júla 2015 (Rvp 13015/2015), sp. zn. 8 CoE 5/2015 z 25. júna 2015 (Rvp 13085/2015), sp. zn. 2 CoE 53/2015 zo 16. júla 2015 (Rvp 13086/2015), sp. zn. 3 CoE 31/2015 z 20. júla 2015 (Rvp 13087/2015), sp. zn. 2 CoE 85/2015 zo 16. júla 2015 (Rvp 13088/2015), sp. zn. 16 CoE 510/2014 z 15. júla 2015 (Rvp 13089/2015), sp. zn. 8 CoE 493/2014 z 25. júna 2015 (Rvp 13090/2015), sp. zn. 3 CoE 33/2015 z 20. júla 2015 (Rvp 13091/2015), sp. zn. 3 CoE 22/2015 z 15. júla 2015 (Rvp 13092/2015), sp. zn. 2 CoE 83/2015 zo 16. júla 2015 (Rvp 13093/2015), sp. zn. 2 CoE 87/2015 zo 16. júla 2015 (Rvp 13094/2015), sp. zn. 23 CoE 41/2015 z 15. júla 2015 (Rvp 13529/2015), sp. zn. 23 CoE 83/2015 z 20. júla 2015 (Rvp 13530/2015), sp. zn. 17 CoE 87/2015 z 24. júna 2015 (Rvp 13531/2015), sp. zn. 23 CoE 1/2015 zo 4. augusta 2015 (Rvp 13751/2015), sp. zn. 3 CoE 57/2015 z 20. júla 2015 (Rvp 13600/2015), sp. zn. 19 CoE 7/2015 z 2. júla 2015 (Rvp 13601/2015), sp. zn. 3 CoE 53/2015 z 20. júla 2015 (Rvp 13602/2015) a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 10267/2015, Rvp 10269/2015, Rvp 10270/2015, Rvp 10271/2015, Rvp 10272/2015, Rvp 10273/2015, Rvp 10274/2015, Rvp 10275/2015, Rvp 10276/2015, Rvp 10277/2015, Rvp 10278/2015, Rvp 10279/2015, Rvp 10280/2015, Rvp 10281/2015, Rvp 10282/2015, Rvp 10283/2015, Rvp 10715/2015, Rvp 10716/2015, Rvp 10717/2015, Rvp 10718/2015, Rvp 10719/2015, Rvp 10720/2015, Rvp 10721/2015, Rvp 10722/2015, Rvp 10723/2015, Rvp 10724/2015, Rvp 10987/2015, Rvp 10988/2015, Rvp 10989/2015, Rvp 10990/2015, Rvp 10991/2015, Rvp 10992/2015, Rvp 10993/2015, Rvp 10994/2015, Rvp 10995/2015, Rvp 10996/2015, Rvp 10997/2015, Rvp 10998/2015, Rvp 10999/2015, Rvp 11000/2015, Rvp 11001/2015, Rvp 11002/2015, Rvp 11003/2015, Rvp 11004/2015, Rvp 11005/2015, Rvp 11006/2015, Rvp 11007/2015, Rvp 11008/2015, Rvp 11009/2015,

Rvp 11010/2015, Rvp 11011/2015, Rvp 11012/2015, Rvp 11013/2015, Rvp 11014/2015, Rvp 11015/2015, Rvp 12046/2015, Rvp 12047/2015, Rvp 12048/2015, Rvp 12049/2015, Rvp 12206/2015, Rvp 12207/2015, Rvp 12839/2015, Rvp 12840/2015, Rvp 12841/2015, Rvp 13012/2015, Rvp 13013/2015, Rvp 13014/2015, Rvp 13015/2015, Rvp 13085/2015, Rvp 13086/2015, Rvp 13087/2015, Rvp 13088/2015, Rvp 13089/2015, Rvp 13090/2015, Rvp 13091/2015, Rvp 13092/2015, Rvp 13093/2015, Rvp 13094/2015, Rvp 13529/2015, Rvp 13530/2015, Rvp 13531/2015, Rvp 13751/2015, Rvp 13600/2015, Rvp 13601/2015 a Rvp 13602/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 10267/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 6. júla 2015, 20. júla 2015, 23. júla 2015, 19. augusta 2015, 26. augusta 2015, 10. septembra 2015, 17. septembra 2015, 18. septembra 2015, 30. septembra 2015, 6. októbra 2015 a 12. októbra 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a základného práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) uzneseniami Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) a uzneseniami Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) označenými v záhlaví tohto rozhodnutia (ďalej len „napadnuté uznesenia“), ako aj postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu.

2. Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá *inter alia* poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Sťažovateľka poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s dlžníkmi úvery, na zabezpečenie ktorých bola účastníkmi zmluvného vzťahu uzatvorená rozhodcovská doložka, resp. rozhodcovská zmluva. Súdny exekútor na základe poverení udelených okresným súdom začal nútený výkon rozhodnutia, t. j. exekúcie, pričom exekučným titulom bolo rozhodnutie rozhodcovského súdu.

3. Sťažovateľka vyjadruje nesúhlas s napadnutým postupom a rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu, ktorým vytyka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov vzťahujúcich sa na predmetnú právnu vec, keď okresný súd „... rozhodol nad rámec zverenej právomoci; svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom...“. Sťažovateľka tvrdí, že okresný súd a krajský súd „nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonali náležité dokazovanie..., svoje rozhodnutie formuloval na základe nesprávneho právneho posúdenia a s použitím chybných aplikácií a interpretácií...“. Sťažovateľka tiež uvádza, že „všeobecné súdy porušili právo sťažovateľa na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR) ale aj právo na spravodlivé súdne konanie (čl. 6 ods. 1 Dohovoru) tým, že nerešpektovali jeho právo na to, aby sa jeho právna vec pred vnútroštátnym súdom rozhodovala na základe správneho a adekvátneho právneho základu. Súčasťou takého právneho základu však po vstupe Slovenskej republiky do EÚ je aj výklad práva EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ v konaní o prejudiciálnej otázke... Tvrdíme, že súd sa nijako nevysporiadal s výkladovými pravidlami uvedenými v smernici Rady 93/13/EHS a nijako nezdôvodnil, prečo považuje rozhodcovskú doložku za neprijateľnú podmienku v zmluve o úvere.“.

4. Svoje sťažnosti sťažovateľka okrem iného odôvodňuje aj tým, že „Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený exekučný titul opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti... či rozhodnutie (iný titul) je z hľadísk zakotvených

v príslušných právnych predpisov vykonateľné tak po stránke formálnej... ako aj materiálnej... V rámci tohto skúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť... rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom.“

5. V závere svojej argumentácie sťažovateľka zdôrazňuje, že *„Exekúcia bola začatá zákonným spôsobom, na základe vykonateľného a platného exekučného titulu, ktorý naďalej existuje a zotráva platným, právoplatným a vykonateľným. Súd po vykonaní prieskumu exekučného titulu vydal súdnemu exekútorovi poverenie na výkon exekúcie. Od vydania exekučného titulu, ani od vydania poverenia na výkon exekúcie nenastali žiadne nové právne ani skutkové okolnosti, ktoré by mali viesť k zmene postoja súdu.“*. Podľa sťažovateľky navyše *„odvolací súd konal v rozpore s ust. § 214 ods. 1 OSP, čím porušil základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru, keď nenariadil pojednávanie aj keď k tomu bol podľa zákona povinný a odvolanie prejednal bez osobnej účasti sťažovateľa“*.

6. Sťažovateľka tiež namieta porušenie základného práva podľa čl. 47 charty napadnutými uzneseniami krajského súdu a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, pričom poukazuje najmä na rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev (ďalej len „Súdny dvor“) vo veci Banif Plus Bank Zrt proti Csaba Cipani a spol. C-472/11 z 21. 2. 2013, z ktorého má vyplývať, že čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý konštatoval *ex offico* nekalú povahu zmluvnej podmienky, nemusí na to, aby mohol vyvodiť dôsledky tohto konštatovania, čakať, či spotrebiteľ informovaný o svojich právach navrhne, aby uvedená podmienka bola zrušená, avšak zásada kontradiktórnosti vo všeobecnosti zaväzuje vnútroštátny súd, ktorý konštatoval v rámci preskúmania *ex offico* nekalú povahu zmluvnej podmienky, informovať účastníkov konania v spore a vyzvať ich, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadrili spôsobom, ktorý na tento účel stanovujú vnútroštátne procesnoprávne predpisy.

7. V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd rozhodol o jej sťažnostiach nálezom, v ktorom vysloví porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čl. 1 dodatkového protokolu a čl. 14 dohovoru napadnutými uzneseniami okresného súdu a základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čl. 1 dodatkového protokolu a základného práva podľa čl. 47 charty napadnutými uzneseniami krajského súdu a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, aby zrušil napadnuté uznesenia okresného súdu a krajského súdu a veci vrátil okresnému súdu, prípadne krajskému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľka tiež žiada, aby jej ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie, úhradu trov konania, a zároveň sa domáha, aby ústavný súd vydal aj dočasné opatrenie, ktorým by odložil vykonateľnosť napádaných uznesení krajského súdu.

8. Ústavný súd z rovnopisov napadnutých rozhodnutí krajského súdu zistil, že uzneseniami okresného súdu boli zastavené exekučné konania podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho konania [v znení účinnom do 31. júna 2016, pozn. (ďalej len „OSP“)] v spojení s § 103, § 159 ods. 3, § 167 ods. 2 a § 251 ods. 4 OSP s odôvodnením, že exekučné konania vedené na podklade toho istého exekučného titulu, vo vzťahu k tým istým účastníkom konania už boli predmetom predchádzajúcich exekučných konaní, ktoré boli právoplatne skončené a tvoria prekážku právoplatne rozhodnutej veci podľa § 159 ods. 3 OSP, ktorá je neodstrániteľnou podmienkou konania a bráni opätovnému prerokovaniu veci.

9. Krajský súd na základe odvolaní sťažovateľky uznesenia okresného súdu potvrdil a v odôvodnení (obdobne vo všetkých spojených veciach) uviedol, že: „... *konštatuje, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol iný súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka rei iudicatae sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho (iné rozhodnutie vo veci v prípade prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy)... Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku.*

V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia exekučného titulu, a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nesplnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým v exekučnom konaní rozhodol o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti, či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím vo veci samej. Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci súd prvého stupňa už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z tohto istého exekučného titulu medzi tými istými účastníkmi exekučného konania právoplatne rozhodol... Nakoľko uvedeným uznesením o zastavení exekúcie a jej vyhlásení za neprípustnú bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti tohto exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutie, ktoré založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci. ... a teda pokiaľ v totožnej veci podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať, a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania, ako to správne konštatoval aj súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí.“ (napr. uznesenie 11 CoE 53/2015 z 5. mája 2015, Rvp 10267/2015).

II.

II.1. K spoločnému prerokovaniu vecí

10. Podľa § 31a ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

11. V zmysle § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také veci, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí,

avšak v súlade s citovaným § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

12. S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia, z ktorého je nepochybná právna a skutková súvislosť týchto sťažností, ako aj na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy, tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

13. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

14. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

15. Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

16. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

17. Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím všeobecného súdu

nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

18. Podstatou sťažností je tvrdenie sťažovateľky, že napadnutými uzneseniami okresného súdu a krajského súdu a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, boli porušené ňou označené práva. Podľa tvrdení sťažovateľky okresný súd a krajský súd vydali svoje rozhodnutia na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a s použitím chybných aplikácií a interpretácií práva a zároveň nedostatočne zistili skutkový stav bez aplikácie relevantnej právnej normy a bez vykonania dokazovania, pričom svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnili. Napadnutými rozhodnutiami malo dôjsť k ohrozeniu existujúcich pohľadávok sťažovateľky, pričom v predmetných exekučných konaniach mala mať sťažovateľka výrazne nevýhodné postavenie a zaobchádzalo sa s ňou odlišne.

19. V nadväznosti na sťažnostnú argumentáciu sťažovateľky ústavný súd zdôrazňuje, že napadnutými uzneseniami okresný súd nerozhodoval o neprípustnosti exekúcií a o ich zastavení z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve (k čomu vecne smerujú všetky námietky sťažovateľky), ale ide o rozhodnutia, ktorými došlo k zastaveniu exekúcií z procesných dôvodov po zistení existencie neodstrániteľnej prekážky ďalšieho postupu v konaní, ktorá tkvie v predchádzajúcom právoplatnom rozhodnutí o totožnej veci sťažovateľky. Napadnuté uznesenia krajský súd potvrdil ako vecne správne. Záver všeobecných súdov o existencii neodstrániteľného nedostatku podmienky konania v napadnutých veciach sťažovateľka v sťažnostiach adresovaných ústavnému súdu nenamietala.

II.2 K namietanému porušeniu čl. 12 ods. 2 ústavy a základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu a čl. 14 dohovoru napadnutými uzneseniami okresného súdu a postupu, ktorý predchádzal ich vydaniu

20. Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne, t. j. na princípe subsidiarity. Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd pri uplatňovaní svojej právomoci vychádza zo zásady, že ústava ukladá všeobecným súdom chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

21. Proti napadnutým uzneseniam okresného súdu a postupu, ktorý predchádzal ich vydaniu, mohla sťažovateľka podať odvolania, o ktorých bol oprávnený a aj povinný rozhodnúť krajský súd. Právomoc krajského súdu rozhodnúť o odvolaniach sťažovateľky vylučuje právomoc ústavného súdu. Ústavný súd preto túto časť sťažností odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

II.3 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čl. 1 dodatkového protokolu a čl. 47 charty napadnutými uzneseniami krajského súdu a postupu, ktorý predchádzal ich vydaniu

22. Ústavný súd po preskúmaní sťažností zistil, že sťažovateľka nenamieta právny záver okresného súdu o tom, že v predmetných právnych veciach existuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci, s ktorým sa krajský súd v napadnutých uzneseniach stotožnil, t. j. námietky sťažovateľky vecne a skutkovo nesmerujú proti právnym záverom krajského súdu, na základe ktorých potvrdil správnosť rozhodnutí okresného súdu pri zastavení exekučného konania z procesného dôvodu; existencie prekážky právoplatne rozhodnutých vecí. Sťažovateľkina sťažnostná argumentácia za uvedených okolností nie je v žiadnej príčinnej súvislosti s právnymi závermi krajského súdu vyslovenými v napadnutých uzneseniach (zastavenie exekúcií pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci), ale vzťahuje sa na predchádzajúce už právoplatne skončené veci. Bez ohľadu na uvedené ústavný súd po preskúmaní napadnutých uznesení krajského súdu dospel k záveru, že argumentácia, na základe ktorej potvrdil odvolaniami sťažovateľky napadnuté uznesenia okresného súdu, je z ústavného hľadiska akceptovateľná a udržateľná a nezakladá dôvod na to, aby ústavný súd do nej zasahoval.

23. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažností sťažovateľky dospel k záveru, že medzi napadnutými uzneseniami krajského súdu a obsahom základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj základného práva podľa čl. 47 charty neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by zakladala možnosť vysloviť ich porušenie po prípadnom prijatí tejto časti sťažností na ďalšie konanie, a preto sťažnosti v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnené.

24. Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. augusta 2016